

Til Fødevareministeren samt direktøren for Fødevarestyrelsen

Dyrlæger tvinges til at udlevere absurde mængder unødigt antibiotika og anden medicin

Bekendtgørelse om dyrlægers anvendelse, udlevering og ordinerings af lægemidler til dyr tilskrives, at dyrlæger ikke må bryde den ydre emballage på lægemidler med henblik på opsplitning af pakningen i mindre pakninger (§ 39 stk 4).

Denne bekendtgørelse medfører, at der hos de praktiserende dyrlæger dagligt udskrives helt absurde mængder unødigt antibiotika og anden medicin. Det gælder ikke mindst hos de praktiserende dyrlæger, som arbejder med mindre smådyr som kaniner og marsvin samt diverse eksotiske dyr.

Danmark har haft som målsætning at føre en restriktiv antibiotikapolitik til dyr og mennesker. Det har bevirket, at vi i Danmark ikke har oplevet de massive resistensproblemer, som man har set i andre lande. Men på grund af ovennævnte bekendtgørelse, er dette hastigt ved at ændre sig, og vi oplever allerede nu store resistensproblemer med nogle af de mest almindelige antibiotikatyper der bruges til behandling af bl.a. mindre smådyr som kaniner, marsvin samt diverse eksotiske dyr.

Det er dyrlægestandens centrale rolle at agere professionelt og ansvarligt til gavn for patienter, mennesker og samfund. Men ovennævnte bekendtgørelse umuliggør dette, og tvinger dyrlægerne til at udskrive langt mere medicin end nødvendigt for behandlingerne.

Vi er mange som forgæves har forsøgt at få Den Danske Dyrlægeforening til, at arbejde seriøst for ændring af bekendtgørelsen eller etablere mulighed for dispensationsordninger, men hidtil forgæves. Og da jeg kan se, at resistensproblemet er kraftigt voksende og breder sig til flere antibiotikagrupper, føler jeg mig nødsaget til agere med denne henvendelse, i håb om hurtigst muligt at få ændret ovennævnte bekendtgørelse for at skåne dyr, mennesker og miljø mod yderligere overlast.

Bekendtgørelsen tvinger dyrlægerne til at udlevere medicin i doser rask væk op til 50-100 gange af det nødvendige. Den resterende medicin er hurtigt i omløb folk imellem. Og dette sker fuldstændigt uden en dyrlæges diagnose, ansvar for behandling eller rådgivning om medicin håndtering.

Det gælder ikke mindst et lægemiddel som Baytril. Midlet kommer i oral opløsning kun i en størrelse på 100 ml, og da den nødvendige mængde til behandling af kaniner, marsvin og eksotiske dyr samlet set ikke overstiger mere end 1-2 ml, udskrives der, som følge af bekendtgørelsen, næsten konsekvent 50-100 gange mere antibiotika end nødvendigt.

Om ikke dagligt, så i alle tilfælde ugentligt modtager jeg forespørgsler fra lægmand på telefon eller mail om korrekt dosering af Baytril til diverse mindre kæledyr og eksotiske dyr - vel at mærke uden at dyrene forudgående har været til konsultation hos mig eller anden dyrlæge. Og på diverse internet forums kan man se mange diskussioner om selvmedicinering med Baytril, og enkelte hjemmesider har sågar deciderede brugsanvisninger på medikamentet. På grund af lovgivningen er markedet oversvømmet med Baytril i en grad, at det ligeså godt kunne være i håndkøb.

Konsekvensen er heller ikke udeblevet og ”baytrilitis” er efterhånden et ganske udbredt fænomen blandt ejere af mindre kæledyr, fugle og eksotiske dyr.

Den Danske Dyrlægeforening skitserede en løsningsmodel med anvendelse af andre præparater i mindre pakninger med samme aktive stof, men denne løsning er desværre ikke anvendelig bl.a. fordi disse præparater tolereres meget dårligt af især planteædere. Ydermere er der bred erfaring - også fra udlandet - med, at de aktive stoffer i disse præparater omsættes så ringe hos de små planteædere og de eksotiske dyr, at den terapeutiske effekt udebliver. Og det er ikke blot i min praksis at problematikken gør sig gældende. Jeg har fået mange henvendelser fra kolleger rundt om i landet, der også tilser eksotiske dyr (eller blot mindre dyr som mindre stuefugle, små gnavnere mm), som deler min frustration.

Effekten af lovgivningen truer også med at brede sig til andre antibiotika grupper. Et eksempel: på baggrund af en resistens test, som ikke overraskende viste resistens over bl.a. Baytril, måtte jeg for nyligt udlevere Gentamicin til behandling af et krybdyr. Men på grund af lovgivningen blev jeg tvunget til at udlevere 80 gange så meget som nødvendigt for behandlingen. Ganske kort tid efter kunne man i diverse tråde på sociale medier se produktet blive faldbudt til andre med syge krybdyr, som ville forsøge sig med selvmedicinering. Så problemet med potentielt multiresistente bakterier som konsekvens af lovgivningen er helt reelt.

Det er selvsagt et problem i relation til behandlingen af de mindre kæledyr og eksotiske dyr, men også et problem i relation til humane infektioner i forbindelse med eksempelvis bidsår. Og det er ikke kun et teoretisk problem, da jeg allerede har modtaget de første henvendelser herom fra hospitalslæger. Disse læger er dybt uforstående over, at man som dyrlæge udleverer langt mere medicin end nødvendigt for en behandling og er stærkt kritiserende over det resistens problem det påfører vores dyr, befolkning og miljø. Sørgeligt nok er jeg jo ganske enig med de kritiske læger, men har ingen mulighed for, at agere anderledes.

Forestil jer det ramaskrig som Praktiserende Lægers Organisation ville komme med, hvis en praktiserende læge blev tvunget til at udlevere 80 gange så meget antibiotika som påkrævet til en behandling. For slet ikke at nævne ramaskriget i pressen, om det kom frem.

Hvis man som dyrlæge skal kunne stå inde for en korrekt, effektiv og etisk behandling til mindre kæledyr og eksotiske dyr, er det fuldstændigt nødvendigt at kunne anbryde pakninger. Ellers kan medicin anvendt til disse dyregrupper ligeså godt registreres som håndkøbsmedicin, idet det er den effekt den nuværende lovgivning allerede medfører.

Der er derfor akut behov for, at Fødevareministeren samt Direktøren for Fødevarestyrelsen finder en løsning, i den korrekte danske lovgivnings ånd om IKKE at skabe antibiotikaresistens.

Mvh

Dyrlæge Beth Fledelius
Hjortekær Dyreklinik

